

Sygn. akt I C 2263/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: st. sekr. sądowy E. (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2016 r. w S. sprawy

z powództwa (...) **Niestandaryzowanego (...)** z siedzibą w K.

przeciwko **J. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. K. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego (...) z siedzibą w K. kwotę 1.556,32 zł (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt sześć złotych i 32/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie obliczanymi od kwot:

- 99,42 zł od dnia 26.04.2013 r. do dnia zapłaty;

- 271,90 zł od dnia 26.05.2013 r. do dnia zapłaty;

- 1.185,00 zł od dnia 26.07.2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej J. K. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego (...) z siedzibą w K. kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2263/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany (...) z siedzibą w K. wniósł w dniu 30.09.2014 r. do Sądu Rejonowego w L. o zasądzenie od pozwanej J. K. kwoty 1.556,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 99,42 zł od dnia 26.04.2013 r. do dnia zapłaty, od kwoty 271,90 zł od dnia 26.05.2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.185,00 zł od dnia 26.07.2013 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł również o zasądzenie kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana J. K. zawarła z poprzednikiem prawnym powoda (...) Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z postanowieniami umowy, strona pozwana zobowiązana była do zapłaty za świadczone jej usługi telekomunikacyjne. Powód nabył od (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 23.04.2014 r. wierzytelność przysługującą mu względem pozwanej. Pozwana mimo wezwania do zapłaty nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wynikającego z w/w umowy.

W dniu 8.10.2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w L.VI Wydział Cywilny wydał postanowienie, w którym wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w S..

W odpowiedzi na pozew **pozwana J. K.** podniosła, iż nie otrzymała od powoda wezwania do zapłaty, zaś na pismo zawierające wniosek o rozłożenie na raty, nie otrzymała odpowiedzi. Zarzucała, iż nie otrzymała faktury z dnia

10.07.2013 r. Wskazała nadto, iż nie została poinformowana o sprzedaży wierzytelności i wysokości zadłużenia wobec powoda.

Na rozprawie w dniu 6.05.2015 r. pozwana J. K. oświadczyła, że uznaje zadłużenie i wniosła o rozłożenie należności na raty ze względu na trudną sytuację finansową. Zadeklarowała, iż posiada możliwość spłaty dochodzonej należności w wysokości 50,00 zł miesięcznie. Wskazała, iż jest samotną matką i nie otrzymuje alimentów na 6 letnią córkę, mieszka wraz z rodzicami, którzy pomagają jej finansowo, osiąga dochód w wysokości 1.900,00 zł miesięcznie. Pozwana posiada dwa kredyty z tytułu których jest zobowiązana do zapłaty 1.000,00 zł miesięcznie. Po odliczeniu miesięcznych wydatków do jej dyspozycji pozostaje kwota 170,00 zł miesięcznie. Nie posiada innych źródeł dochodu ani oszczędności.

W piśmie procesowym z dnia 27.05.2015 r. powód wskazał, iż nie wyraża zgody na rozłożenie pozwanej należności na raty w wysokości 50,00 zł miesięcznie ze względu na długi okres ratalny i fakt, że pozwana nie dokonała żadnej wpłaty na poczet zadłużenia. Powód oświadczył, iż nie kwestionuje sytuacji materialnej pozwanej.

Na rozprawie w dniu 19.08.2015 r. pozwana J. K. oświadczyła, iż jej sytuacja materialna pogorszyła się i nie jest w stanie zapłacić żadnej raty.

W piśmie procesowym z dnia 31.08.2015 r. pozwana J. K. wobec sprzeciwu powoda o rozłożenia należności na raty w wysokości 50,00 zł miesięcznie wniosła o umorzenie długu ze względu na trudną sytuację materialną.

Pełnomocnik powoda w piśmie procesowym z dnia 9.09.2015 r. wskazał, iż w piśmie z dnia 30.06.2015 r. w wyniku omyłki pisarskiej wskazano błędną kwotę zadłużenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. K.. **bezsporne nadto:**

dowód: wydruk z (...) /k. 27 akt/.

W dniu 4.02.2013 r. (...) J. K. zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...). **bezsporne nadto:**

dowód: umowa /k. 23 – 24 akt/, kserokopia dowodu osobistego /k. 25 – 26 akt/, regulamin /k. 16 – 21 akt, 28 – 29 akt/, oświadczenie /k. 22 akt/.

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 23.04.2014 r. (...) Niestandaryzowany (...) z siedzibą w K. nabył od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność wobec J. K. w kwocie 1.556,32 zł. (**bezsporne**)

Pismem z dnia 26.05.2014 r. (...) Niestandaryzowany (...) z siedzibą w K. zawiadomił pozwaną J. K. o sprzedaży wierzytelności.

dowód: pismo z dnia 26.05.2014 r. /k. 30 akt/.

J. K. zawarła w dniu 1.06.2012 r. z M. H. umowę użyczenia lokalu mieszkalnego położonego w U. przy ul. (...), w którym zamieszkuje wraz z 6 – letnią córką pozostającą na jej utrzymaniu. Osiąga dochód miesięczny w wysokości 1.900,00 zł. Z tytułu wydatków związanych z mieszkaniem ponosi koszty z tytułu czynszu (w miesiącu sierpniu 2015 r. w wysokości 419,82 zł), prądu. Innych źródeł dochodu nie posiada. Nie ma oszczędności ani cennych ruchomości. Nadto ma zadłużenie z tytułu kredytów.

dowód: szczegóły operacji kasowych /k. 94, 95 akt/, umowa użyczenia /k. 96 akt/, zawiadomienie /k. 97 akt/.

J. K. do dnia 20.01.2016 r. nie wpłaciła żadnej należności na poczet umowy zawartej w dniu 4.02.2013 r. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o świadczenie usług telekomunikacyjnych. (**bezsporne**)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pozwana zawarła w dniu 4.02.2013 r. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych a powód nabył wierzytelność wynikającą z tej umowy w wysokości 1.556,32 zł. Bezspornym było także, iż pozwana do dnia wyrokowania nie dokonała żadnej wpłaty na poczet zadłużenia wynikającego z ww. umowy.

Pozwana uznała roszczenie w zakresie należności głównej wraz z odsetkami i wniosła o oddalenie powództwa w zakresie kosztów sądowych. Na rozprawie w dniu 6.05.2015 r. uznała roszczenie, wnosząc o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Precyzując swe stanowisko na rozprawie w dniu 19.09.2015 r. cofnęła wniosek o rozłożenie należności i w piśmie z dnia 31.08.2015 r. wniosła o umorzenie długu ze względu na trudną sytuację materialną.

Sąd zważył, iż trudna sytuacja materialna pozwanej nie mogła prowadzić do uznania roszczenia za bezzasadne i oddalenia powództwa. Brak środków na zapłatę za świadczone przez poprzednika powoda usługi telekomunikacyjne, na mocy zawartej między stronami umowy, nie stanowi o unicestwieniu roszczenia strony powodowej, zaś fakt istnienia zadłużenia w dochodzonej pozwem wysokości strona pozwana przyznała, zarzucając jedynie, że z uwagi na brak środków nie jest w stanie zapłacić tej należności.

Względ na powyższe przesądzał o rozstrzygnięciu jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach jak w pkt II wyroku orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty procesu w niniejszej sprawie składała się kwota 30,- zł z tytułu opłaty sądowej, kwota 17,- zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 600 zł ustalona na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349).

Przepis art. 102 k.p.c. stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Przytoczona regulacja urzeczywistnia zasadę słuszności i stanowi wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu. Nie konkretyzuje on pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, toteż ich kwalifikacja należy do sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – może nie obciążyć w całości lub w części strony przegrywającej kosztami procesu.

Oceniając, czy zachodzi w niniejszej sprawie wypadek szczególnie uzasadniony Sąd wziął pod uwagę sytuację pozaprosową pozwanej, szczególnie jej sytuację życiową i materialną. Pozwana jest osobą samotnie wychowującą 6 letnią córkę i spłaca zadłużenie wobec innego podmiotu w wysokości 1.000,00 zł miesięcznie. W toku procesu strona powodowa okoliczności przedstawionych przez pozwaną nie kwestionowała.

W ocenie Sądu zaszła nadto dodatkowa okoliczność wadliwego informowania pozwanej przez stronę powodową o rzeczywistym stanie zadłużenia. Wobec treści pism powoda, zadłużenie nie było dla pozwanej jasne nawet w toku procesu i powodowało dezorientację. W piśmie procesowym z dnia 9.09.2015 r. pełnomocnik powoda wskazał, iż w piśmie z dnia 30.06.2015 r. skierowanym do pozwanej w wyniku omyłki pisarskiej wskazano błędną kwotę zadłużenia.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności – trudną sytuację finansową pozwanej i odmienne wskazywanie stanu zadłużenia - Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 227,00 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Na zasądzoną kwotę składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180,00 zł ustalony zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. 2013.490). Sąd wziął przy tym pod uwagę fakt, że wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie, od której zależy wysokość stawki radcy prawnego, bardzo nieznacznie przekraczała kwotę 1.500,00 zł.